

T.B.M.M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 07.11.2018

Sayı: 10-036

10/4/14

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'nin tarımda söz sahibi olması ve rekabet edebilir düzeye erişebilmesi amacıyla, tarımın devam edegelen yapısal sorunlarının araştırılarak gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim. 07/11/2018

İsmail OK

Balıkesir Milletvekili

TBMM Divan Katip Üyesi

2	BEDRİ YAŞAR	Samsun	
3	Orhan Çakırkır	Edirne	
4	Habon Süpür	Antalya	
5	Hayrettin Nuhoglu	İstanbul	
6	Tamer Akkıl	Manisa	
7	Ayhan Cesur	İsparta	
8	Ayhan Adnan Seppin	Aydın	
9	Feridun Başhan	Antalya	
10	Ayhan Altınbaş	Ankara	
11	Fuad ÖRS	İzmir	
12	Ümit Dikbatar	Sakarya	
13	Ümit Beyaz	İstanbul	
14	Şehmet Çelik	İstanbul	
15	Fahrettin Yokuş	Konya	
16	Ayhan Eril	Aydın	
17	Şenol Bal	Aydın	
18	İsmail Zekiye	İzmir	
19	Mehmet Mehmet Culluoglu	Adana	
20	Ferez Köpür	Tekirdağ	

GENEL GEREKÇE

Ülkelerin ve toplumların kalkınmasında önemli rol oynayan tarım sektörünün önemi, küreselleşen ekonomik sistem, artan rekabet ortamları ve hızla değişen pazar şartlarının da etkisiyle giderek artmaktadır. Türkiye, içinde bulunduğu jeopolitik konumu, üç tarafının Akdeniz, Ege ve Karadeniz ile çevrili olması, sahip olduğu akarsular ve ekolojik çeşitlilik nedeniyle gerek bitkisel, gerek hayvansal ve gerek su ürünleri açısından ayrı bir öneme sahiptir.

Ülke nüfusunun yaklaşık üçte birine yakın bölümü tarımsal ya da kırsal alanda yaşıyor olduğu halde milli gelirden tarımın yeri ancak % 8 – 10 düzeyindedir. Türkiye’de tarım sektöründe göze çarpan eğilimler, küçük meta üretiminin yaygın olması, toprak dağılımının çok parçalı olması ve verim düşüklüğüdür. Tarım kesiminde nüfus artış hızı ülke ortalamasının üstündedir, bu olgu miras yoluyla toprakların küçülmesine sebep olmakta ve kente olan göçü hızlandırmaktadır. Oysa ki küçük parçalara bölünmüş yaygın toprak yapısı maliyetleri yükselterek tarım üretiminde verimsizliğe yol açmaktadır. Oysa ki dünyada tarım ve hayvancılıkta da bir modernleşme ve dönüşüm söz konusudur. Tarım sektörü günümüzde artık yeni teknoloji ile ve çağdaş ekonomik normlarla geliştirilen bir sektördür. Bu nedenle tarım sektörünün hızlı transformasyonu için ülkemizde de toprak toplulaşması ve yeni teknoloji kullanımı kaçınılmazdır.

Tarım sektörünün özelliği gereği desteklemeye muhtaç olması gerçeği de pek çok ülke tarafından kabul edilerek, çeşitli destekleme ve koruma tedbirleri uygulanmaktadır. Özellikle, 1980’lerden sonra, değişen ülkesel ve uluslararası koşullar yeni fırsatları yaratırken, tarım ve gıda sektöründe farklı yaklaşımlar ve reform gerekliliği gündeme gelmiştir. Türkiye’de Tarım Kanunu 21.maddesi “Milli gelirin en az yüzde 1’i oranında çiftçiye destek verilir” ibaresi olmasına rağmen desteklemeler verilmemekte ve verilen desteklemelerde gecikmektedir.

1980’li yıllara kadar Türkiye ekonomisinin lokomotifliği olma özelliği gösteren tarım sektörü, 1980’li yıllardan sonra uygulanan dışa bağımlı liberalleşme, serbest piyasa ekonomisine geçiş, sanayi hizmet ve inşaat sektörlerindeki hızlı gelişim gibi nedenler ile gerilemeye seyredilmiştir. 1980’li yıllarda %26 olan GSYİH katkısı 2013 yılında %8,5’e, 1980’li yıllarda %57 olan ihracata katkısı 2013 yılında %10’a ve 1980’li yıllarda %62,5 olan istihdama katkısı ise 2013 yılında %26’ya kadar gerilemiştir.

Ülkemizde 3.1 milyon tarımsal işletmenin 32.5 milyon parsel arazisi bulunmaktadır. İşletme ve parsel sayısı gelişmiş ülkelere göre çok fazladır. İşletme başına tarımsal arazi gelişmiş ülkelerde 400-500 dekar iken, Türkiye’de 61 dekadır. Parsel büyüklüğü ortalama 6 dekara kadar inmekte. Bu kadar küçülmüş parsellerle ve bu işletme yapısıyla verimli üretim yapmak ve dünyayla rekabet etmek mümkün değil. Bu durum, tarımsal alet ve makinelerin etkin ve verimli kullanımını engellemekte, maliyetleri artırmakta, hem verim hem de üretim düşürmektedir. Ayrıca mazot, gübre, ilaç ve elektrik gibi girdi maliyetlerinin yüksek olması da çiftçimizin rekabet şansını ortadan kaldırmaktadır.

Bu nedenle Türkiye’nin tarımda söz sahibi olması ve rekabet edebilir düzeye erişebilmesi amacıyla, tarımın devam edegelen yapısal sorunlarının araştırılarak gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İktüzüğünün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.